

νταουνιάζω

νταουνιάζω, ρ. [<ντάουν + κατάλ. -ιάζω]. **1.** (στη νεοαργκό) βρίσκομαι σε κακή ψυχολογική κατάσταση, δεν έχω όρεξη, δεν έχω κέφια, είμαι ντάουν, είμαι πεσμένος: «κάθε άνθρωπος νταουνάρει, όταν δεν έχει λεφτά». **2.** προκαλώ σε κάποιον ακεφιά, στενοχώρια: «έχει τις μαύρες του, που έχασε η ομάδα του, μην τον νταουνάρεις κι εσύ περισσότερο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας